

2/2025

KUSTPOSTEN

**Kristina, erfaren
FN-soldat**

**Nordiskt
kadettmöte**

**Marint sjuk-
vårdskompani
på tillväxt**

**Kustartillerister på
MINNESRIK ÅTERTRÄFF**

Fosilfritt

– blandat antikt och aktuellt

LEDARE	3
MARINT SJUKVÅRDS- KOMPANI PÅ TILLVÄXT	6
FRAMGÅNGSRIK MUSEIVERKSAMHET	14
SVENSKT STRIDSFLYG I POLEN	20
AMF 4 BESÖKER VIKEN	28
HÖSTMÖTE I HEMVÄRNETS TECKEN	30
HEMVÄRNSVETERANER BESÖKER KUNGSHOLMS FORT	33
MC-POLISVETERANER PÅ BESÖK	35
MINNESRIK ÅTERTRÄFF	36
KRISTINA – ERFAREN FN-SOLDAT	43
SNABBUTBILDNING INOM HEMVÄRNET	50
NORDISKT KADETTMÖTE	53
KAMRATTRÄFF I KARLSKRONA	56
FOSILFRITT	60
MEDLEMSNYTT	61
KALENDER 2026	62

Omslagsfoto:

– Den här utbildningen har varit en bra start där vi också fått bättre förståelse för hur soldater har det i fält, säger narkosköterska Anna Gissler.

Foto:
Carolina Lorentzon/
Försvarmakten

Marint sjukvårds- kompani på tillväxt 6

Ledare

Peter Glimvall, ordförande i KA 2 kamratförening

KA 2 kamrater

Bäste läsare av Kustposten - vad är det för tid vi egentligen lever i? I senaste numret av "Försvarets Forum" skriver ÖB general Michael Claesson att "ett år in i befattningen väljer jag att definiera vår tid som förkrigstid"! Det är tunga och allvarsamma ord. Men han skriver också att "utvecklingen är inte ödesbestämd. Sveriges soldater och sjömän, vårt agerande och vår reella krigföringsförmåga - nationellt och alliansens - formar framtiden genom att påverka den ryska kalkylen". Klarspråk så det duger! Men visst går det att dra paralleller till förra gången som Europa upplevde en förkrigstid. Det ryska agerandet mot Ukraina går att jämföra med Nazitysklands agerande mot de grannländer där det bodde en ansenlig del tyskar som man ville "beskydda". Och detta slutade i annektering, ockupation och slutligen krig. Kriget i Ukraina har också drag av inbördeskrigets Spanien, ett blodigt övningsfält där stormakterna kunde pröva nya vapen, strategier och angreppsmetoder, civilbefolkningen till skada, död och svåra umbäranden. Den lärdom som vi i väst kan dra av förra förkrigstiden är att inte avvakta, eller stryka demagoger, krigshetsare och diktatorer medhårs, utan att upprusta, upprusta och åter upprusta! Och det är så jag tolkar ÖB i sin ledare. Och upprusta gör Sverige, övriga Nato och de flesta västländer. När jag

Forts. nästa sida.

skrev en ledare i denna tidning 2013, konstaterade jag att Sverige då la 1,3% av BNP (sic!), något mer än det samlade U-landsbiståndet! Som ni säkert vet ligger vi nu runt 2,8% av BNP med målet att till 2030 ligga på minst 3,5%. Det är ungefär samman nivå som när jag gjorde värnplikten 1975-1976. Ny materiel tillförs kontinuerligt, inte minst vad gäller drönare, men även båtar till amfibiebataljonerna, nytt transport-flyg, nytt signalspaningsfartyg, nya ubåtar, rymdförsvaret och satsningar på specialförbanden. Men om-loppstiden för att konstruera och tillföra nya ytstridsfartyg är lång, mycket lång, därför undersöks nu möjligheten till inköp från utlandet i stället. För tiden är knapp, alltför knapp. Olika bedömare menar att ett ryskt angrepp mot väst kan komma inom fem år, och kanske ännu tidigare än så. Här förskräcker minnena från förra förkrigstiden på 30-talet!

Tidigare i höst fick jag möjlighet till en resa i österled när Karlskrona stärkte förbindelserna med sin senaste vänort Narva Joesuu, en stad som ligger halvannan mil norr om själva Narva. Orten vars namn betyder Narvamynningen och som i tidigare svensk kontext hette Hungerburg, ligger vid Narvaflodens utlopp i Finska viken, dikt an den ryska gränsen. Två besök väckte de historiska minnena särskilt tydligt. Dels ett besök vid ”Blå Bergen” väster om Narva där bland andra estniska styrkor ur WaffenSS med heroiskt mod bekämpade den framträngande och vida överlägsna Röda armén i flera blodiga slag sommaren 1944, dels ett besök i fästningen Hermansborg i Narva där det gick att med stöd av inter-aktiva bildspel följa Karl XII:s fälttåg i november 1700 när den svenska armén befriade det belägrade Narva och slog den till antalet överlägsna ryska belägringsarmén. Mycket välgjort och illustrativt! Och ingen tvekan om var sympatierna låg. Under besöket träffade jag en f.d. estnisk sjöofficer, utbildad som kadett i Karlskrona och talande

felfri svenska, som överräckte en tomhylsa med KA2 IF vapen och texten ”JSM 1953” ingraverat till mig. Denna hylsa hade han hittat i Narva i ett antikvariat och tänkte genast ”att den skall jag ta hand om och se till att den återböras där den hör hemma”. Och nu är den överlämnad till kamratföreningen. Stort tack Tarmu för denna hedervärda insats!

Och så kan vi lägga årets i särklass mest bejublade höjdpunkt till handlingarna, den mycket lyckade kamratträffen på Kungsholmsfort sista helgen i augusti. Ett formidabelt arbete av alla som deltog, inte minst av arbetsgruppen under Lennart Larssons ledning som i över ett år utmejslat ett program som höll i alla delar och rönt uppskattning av alla deltagare! Lovorden från våra gäster var många och varma. Vi har också nyligen genomfört vårt höstmöte, som vi för första gången hade i Militärhemmet. Även detta blev mycket lyckat med god mat och trevlig samvaro.

För egen del har jag precis firat ”50-år i uniform”, och om tio dagar rycker jag in till en ledningsövning på Revingehed. Det är inte utan att det ger perspektiv på livet i kasern och fält när man har tjänstgjort i över ett halvt sekel! Men snart är det dags att sätta sig vid julgranen och koppla av med en kopp kaffe och summera året som gått. Jag hoppas att ni funnit året givande och att kamratföreningen har levererat det ni önskar? Om inte så gör er stämma hörd på årsmötet i början av nästa år. Kamratföreningen är vår gemensamma angelägenhet, och vi hjälps alla åt för att göra den så eftertraktad och uppskattad som möjligt.

Avslutningsvis vill jag önska Dig och Dina nära och kära en riktigt GOD JUL, ett GOTT NYTT ÅR, och hoppas vi får förmånen att träffas när vardagen återkommer efter jul- och nyårshelgerna!

Peter Glimvall
Ordförande KA 2 kamratförening

KUSTPOSTEN - NR 2 2025 ÅRGÅNG 89
Kustposten utges av KA 2 Kamratförening.

TRYCKORT:
Ätta45 Tryckeri AB
Box 515, 175 26 Järfälla

KAMRATFÖRENINGENS STYRELSE
Ordförande: Peter Glimvall
Vice ordförande: Carl-Gustaf Johansson
Kassör: Erling Holmberg
Sekreterare: Anne Karlsson
Ledamot och klubbmästare: Lars-Olof Larsson
Ledamot: Mikael Alf
Ledamot: Johan Melin
Ledamot: Pär Svensson

Suppleant: Olle Melin
Suppleant: Stefan Feldt

Adjungerad till styrelsen
Ceremonimästare - Björn Wallmert

KAMRATFÖRENINGENS ADRESS
KA 2 Kamratförening, Box 527
371 23 KARLSKRONA
Telefon: 073-182 80 47
epost: ka2.karlskrona@gmail.com
Postgiro: 9 80 67 - 2
Bankgiro: 5584-9483
Medlemsavgift: 200 kronor

UTGIVNING
Kustposten ges ut med två nummer per år. Nummer 1 vid midsommar och nummer 2 strax före jul. Underlag och sista materialdag för nr 1 2026 är 15 maj 2026.

MATERIAL
Allt material till Kustposten sänds till redaktören, ingmar.elfosson@marinkamraterna.se, som ansvarar för planering och produktion. Texter sänds i Word och bilder skickas separerat i stort format, minimum 2000 pixlar minsta mått. Bilder skall inte läggas in i Word-dokumentet.

VI PÅ REDAKTIONEN
Vi tackar för den respons vi fått från er läsare och hoppas att ni uppskattar även detta nummer. I detta nummer kan du läsa om kamratträffen, Marinbasen, aktuell och kommande verksamhet och så givetvis en del andra historiska reportage.

TACK TILL
Stort tack till marinens kommunikatörer för all hjälp med bilder och mycket annat.

 Redaktör
Ingmar Elofsson
ingmar.elfosson@marinkamraterna.se
076-800 1600

 Redigering, formgivning & original
Ranunkel Förlag AB
Urban Bardå
urban@ranunkel-förlag.se

Du kan läsa tidningen även på
www.kustposten.se

Föreningen Flottans Män har bytt namn till Föreningen Marinkamraterna och tidskriften från Flottans Män till Vår Marin

KAMRATFÖRENINGENS
UTBUD AV
KA-PRODUKTER

Slips KA 2, 50:-
Livrem, 120:-

Manchettknappar KA och
Marinen, 150:-
KA 2 Idrottshistoria, Natlig
patrullorientering, 30:-

Vykort Kungsholms fort (4 st),
10:-

Gräsvik och
dess historia
, 60 kronor
plus porto

KA 2-boken
kostar 100
kronor
plus porto 60
kronor

Befästning-
spark
Karlskrona,
50 kronor
plus porto

Bildhäfte om
KA 2
förläggning-
splatser, 60
kr, porto 10

kronor. Beställ genom att sätta in
70 kr på postgiro
97 05 88-0

Vykort Rosenholm (3 st), 10:-

Eskil Nyström och Marinens
Hemvärnsmusikkår Kassett,
60:-

CD Karlskrona Kustartillerire-
gemente, 100:-

Kontakta Museet för Rörligt
Kustartilleri för inköp.

E-post: info@kustartilleri.se
Tfn: 0768-35 62 90

Aktuellt från Ranunkel Förlag

Skuggor från vattnet. Det är den 2 mars 1984 på Almö i Karlskrona skärgård. Kalla krigets isande vindar skär genom den svenska skärgårds-idyllen på ett mer påtagligt sätt än tidigare.

Drygt två år tidigare har den Sovjetiska kärnvapenbestyckade ubåten U137 stått på grund bara 18 kilometer från platsen, mitt inne i svenskt militärt skyddsområde.

Garanterat skarpladdad spänning om verkliga händelser, grodmän och miniubåtar.

U 137 - Vi som höll gränsen. Beslutsamhet, engagemang och improvisationsförmåga parades med osäkerhet, tvivel och rädsla när Sverige byggde upp sin styrka för att kunna bestämma villkoren för att släppa U137. Marinen, det vill säga Flottan och Kustartilleriet, spelade svenska huvudroller i dramat.

I den här boken speglas kustartilleristernas intryck genom 39 personliga vittnesmål från några av dem som tillhörde Kustartilleriets snabbt igångsatta förband, som tillsammans med Flottan och övriga delar av Försvarsmakten, liksom

civila myndigheter, skulle följa statsministerns order till Överbefälhavaren: ”Håll gränsen”.

Boken inleds med en analys av Mikael Holmström, säkerhetspolitisk journalist på Dagens Nyheter, och avslutas med vad vi vet idag om U137:s uppdrag och det sovjetiska agerandet under händelsen.

U 137 - Kärnvapen på svensk mark. Plötsligt drog en våg av mummel genom utrikesdepartementets personalmatsal. Det var vid lunchtid onsdagen den 28 oktober 1981. Så börjar den spännande berättelsen om hur det avslöjades att den sovjetiska ubåten med pseudonymen U 137, som grundstötte i Karlskrona skärgård hösten 1981, var bestyckad med kärnvapen. Det är en personligt berättad historia, med vetenskapliga och politiska förtecken, som i grunden är skriven i dagboksform. Det är också första gången kärnvapendelen av ubåtsincidenten beskrivs på ett samlat sätt. Frågan om kärnvapenbestyckning viftades inledningsvis bort men

blev helt central då FOA:s mätningar och analyser blev kända. Det ursprungliga sovjetiska utspelet om Östersjön som ett ”fredens hav” kom ordentligt på skam. Slutligen målas bilden upp av hur kallt det kalla kriget verkligen var i, på och runt södra Östersjön hösten 1981 och hur detta rimligen bidrog till det något udda flottbesöket. En stark misstanke framförs att ubåten var ute i ett mycket obehagligt ärende.

Beställ böckerna på:
www.ranunkelförlag.se

Bokförlaget
ranunkel

Marint sjukvårds- kompani på tillväxt

“
— De marina sjukvårdskompanierna
är den saknade länken

Traumautbildningen "MTR Bas" huvudfokus är att drillas och prövas legitimerad sjukvårdspersonal i primärt omhändertagande med traumaväska, läkemedel, blod, bår, patienttäck. Detta görs i en kontext där eleverna får lära sig vad som ska göras i de första faserna av sjukvårdskedjan. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarmakten.

Stridsbåten rör sig i hög fart, så kallad taktisk evakuering, genom Blekinge skärgård för att undgå fientlig bekämpning av drönare. Inne i båten är det varmt, bullrigt och trångt om utrymmet. På durken ligger två

svårt skadade sjömän omringade av sjukvårdspersonal som är fullt sysselsatta med att utföra livräddande åtgärder. Klockan tickar och snart kommer de förhoppningsvis kunna överlämna två stabiliserade patienter för

vidare landtransport till fortsatt behandling. Scenariot utspelar sig under traumautbildningens sista dygn. Elevgruppen består av civil legitimerad sjukvårdspersonal som tillfälligt lämnat sina ordinarie jobb för att träna

sig i att rädda liv på soldater och sjömän i en krigssituation.

-Spännande! Kul! Trots extrema omständigheter så går det att vårda ändå. Vi är en bra grupp överlag med bra samarbete

där vi lär av varandra, säger ambulanssjuksköterska Anna Eljenmyr efter att hon och kollegorna har klivit ur den gungiga stridsbåten och med raska steg går vidare till nästa strapats i slutövningen. Anna jobbar till

vardags som ambulanssköterska och barnmorska och är van vid högt tempo.

Martin Jacobson är narkosläkare från Kalmar och en av läkarna som tagit tidvis anställning i

-Det är kul som tusan och försöker se hur de gör. Jag ska själv vidareutbilda mig inom sjukvård på motsvarande sätt fast som soldat, säger Oskar som är sjukvårdssoldat i Första marina basbataljonen och deltar i kursen som skademarkör. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarsmakten.

Första marina basbataljonen och deltagit i utbildningen.
- Man får tänka utanför lådan. Det är funktion före form här. Det är nya miljöer hela tiden. Det gick att sätta nål och ge läkemedel under färden i stridsbåten. Det finns bra rutiner vi lär oss jobba efter och ju bättre de sitter, ju högre blir lägstanivån på vården. Ingen ska behöva dö i onödan, säger Martin.

Anna och Martin är två av det tjugotal rekryterade specialistkompetenser inom kirurgi, anestesi och ambulans som utbildats i Första marina basbataljonen och de kommer som tidvis anställda vara en del av bemanningen i det marina sjukvårdskompaniet, MASK som är på tillväxt. Utbildningen har bestått av två veckors grundläggande soldatutbildning, GSU plus en veckas utbildning i militär trauma-resuscitering, "MTR Bas" som lär ut hur man kan vårda i en stridsmiljö, exempelvis stabilisering av svårt skadade inför avtransport. Huvudsyftet är att i krig kunna rädda livet på sjömän och soldater så att förbanden kan fortsätta utföra sina uppgifter.

- De marina sjukvårdskompanierna är den saknade länken. Sjöförband och amfibieförband behöver ha en fungerande sjukvårdskedja. Med MASK:et får man det, säger stabläkare Jonas Wassdahl, Marinbasen.

VAD ÄR ETT MARINT SJUKVÅRDSKOMPANI ELLER MASK SOM DET KALLAS?

Det är kort sagt en framskjuten prehospital kvalificerad akut-sjukvård inklusive livräddande kirurgi, men det finns också plats för daglig sjukvård ungefär som på en jourcentral fast i stridsområdet. Kompanierna kommer, inklusive lednings- och underhållsresurser, ha en personalstyrka på 150-200 personer och ingå i de marina basbataljonerna. Kompanierna-

Sjukvårdssoldat Isak är en av 1:a marina basbataljonens kontinuerligt anställda. Under den grundläggande soldatutbildningen utbildar han i den metod som används för att stoppa allvarlig blödning. En attrapp används för att göra det mer verklighetstroget. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarsmakten.

kommer innehålla de förmågor och komponenter som krävs för att kunna röra sig självständigt och oberoende i de riktningarna behoven finns.

De marina sjukvårdskompaniernas huvuduppgift är att stödja stridande förband med allt från veterinärmedicin, daglig sjukvård, livräddande- och extremitetsräddande kirurgi men också medicinsk evakuering. De skadade eller sjuka ska omhändertas för att i bästa fall snabbt kunna återgå till sitt förband alternativt stabiliseras för att överleva till sjukhus. Det kan således handla om allt från att

behandla en enklare infektion eller att sätta några stygn för att få personen stridsduglig igen, till att redan i stridsområdet operera svårt skadade för att stoppa inre blödningar och fylla på med nytt blod.

BÄTTRE FÖRSTÅELSE FÖR HUR SOLDATER HAR DET I FÄLT

De två första veckorna på utbildningen fick eleverna genomgå en grundläggande soldatutbildning. Samma utbildning som många civila inom Försvarsmakten och blivande hemvärns-soldater går igenom. Den går ut på att lära sig gå och stå i uniform, använda vapen och

Eleverna kastar mellan momenten. Efter stridsbåtsturen är det dags att möta nästa utmaning. En skadad behöver omhändertas och måste transporteras i ett fordon. Under den skumpiga färden gör sjukvårdarna allt för att rädda livet på patienten. Det är snabba situationer mellan strid och rädda liv där det främst gäller att stoppa livshotande blödning, även om det skulle ske utan skyddshandskar. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarmakten.

Marinen utökar sin sjukvårdsförmåga till förmån, inte bara för marinen, utan även för Försvarmakten och för totalförsvaret, genom att sätta upp marina sjukvårdskompanier inom de rörliga marina basbataljonerna. Sjukvårdskompanierna är den saknade länken. Sjöförband och amfibieförband behöver en fungerande sjukvårdskedja. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarmakten.

att leva i fält. Här utbildas också i grundläggande sjukvård där man lär sig saker som att sätta avsnörande förband på sig själv eller sin parkamrat. Just den delen gav också den här sjukvårdspersonalen en bra inblick i på vilken nivå på kamrathjälp som Försvarmakten har som grundläggande krav och som tillämpas på stridsfältet eller ombord.

Anna Gissler är narkossköterska i Stockholm och berättar att hon är här tack vare att hon deltog i en "prova på"-kurs i Göteborg som anordnats av Försvarsmedicincentrum. Där fick de information om att det fanns jobb att söka via Försvarmaktens hemsida. Hon hittade annonsen för jobbet och är nu tidvis anställd i marina sjukvårdskompaniet. - Den här utbildningen har varit

en bra start där vi också fått bättre förståelse för hur soldater har det i fält. Även om vi är vana att jobba med att till exempel stoppa blödningar så skulle det inom ramen för den här verksamheten vara i en helt annan kontext. Med ett mycket större skadeutfall. Och, man kommer dessutom att befinna sig i en helt annan farlig situation, avslutar Anna.

Under grundutbildningen lär sig sjukvårdspersonalen att skjuta och att hantera vapen. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarmakten.

INSPIRERANDE OCH NÖDVÄNDIG UTBILDNING

Oskar Trulsson är sjukvårdssoldat i 1:a marina basbataljonen och deltar i kursen som skademarkör. Just nu har han fått ligga på durken i en stridsbåt 90 som i hög fart navigerar runt i skärgården i syfte att eleverna ska lära sig lösa medicinska uppgifter i en sjöambulans under taktisk evakuering. – Det är kul som tusan! Jag lyssnar på dem och försöker se hur de gör. Jag ska själv vida-reutbilda mig inom sjukvård på motsvarande sätt fast som soldat. Efter det här blir jag ännu mer sugen på det! säger Oskar. 1:a marina basbataljo-nens kontinuerligt anställda sjukvårdspersonal, officerare och soldater står för utbildning-en tillsammans med personal på Sjöstridsskolans Sjösäker-

hetsavdelning. Traumautbild-ningen ”MTR Bas” huvudfokus är att drillas och prövas legiti-merad sjukvårdspersonal i primärt omhändertagande med traumaväska, läkemedel, blod, bår, patienttäck. Detta görs i en kontext där eleverna får lära sig vad som ska göras i de första faserna av sjukvårdsked-jan. Från att befinna sig under pågående eldgivning, vårda under eldgivning, vårda under tillfälligt skydd till att evakuera ur ett stridsområde. Detta är en obligatorisk grund för all legi-timerad personal oavsett var i Försvarmakten de ska ha sina befattningar i krigsorganisatio-nen.

Efter den här utbildningen kan de användas i hela försvars-maktens sjukvårdssystem, initialt ”Role 1”-nivå med fokus

på sjukvårdsgrupp/ambulans och förbandsplatsland eller sjö, och sedan på ”Role 2”-nivå i en traumatropp eller kirurgitropp. Alla dessa ingår som medicin-ska enheter i MASK:et.

Marinen utökar sin sjukvårds-förmåga till förmån, inte bara för marinen, utan även för Försvarmakten och för total-försvaret, genom att sätta upp marina sjukvårdskompanier inom de rörliga marina basba-taljonerna. Att utbilda den här första gruppen av legitimerad sjukvårdspersonal är ett kliv framåt och ytterligare kliv kommer göras framöver.

Text: Carolina Lorentzson/
Försvarmakten

Foto: Carolina Lorentzson/
Försvarmakten

Verksamheten pågår dygnet runt under olika förhållanden. Att arbeta i begrän-sade utrymmen och med begränsad belysning är ett av många utbildningsmo-ment. Foto: Carolina Lorentzson/Försvarmakten.

FRAMGÅNGSRIK MUSEIVERKSAMHET

Ärtsoppa och grillad korv fanns i vanlig ordning till besökarna. Korvgänget bakifrån Clas Ljungberg, Bengt-Göran Fransson, Marianne Fransson, Lena Olsson, Mats-Peder Robertsson och längst fram Pia Hansson. Foto: Ingmar Elofsson.

Den 20 juli firade Museet för rörligt kustartilleri på Aspö 20 år och som traditionen varit de sista åren, i stående solsken. Som vanligt har museet med frivilla krafter under våren fortsatt med utvecklingen av museets verksamhet. I år har skapats en temautställning om kalla kriget ur KA2:s perspektiv. För att göra utställningarna lite

mer levande har ett antal personliga berättelser kopplade till förbanden tagits fram. En annan nyhet för året är att engelska utställningstexter är färdigställda och de är tillgängliga i utställningen med hjälp av QR-kod.

För de yngre så finns rättorna kvar och de har byggt nya bon i museet och det gäller för barnen

att hitta dem och med siffran på var och en av rättorna kan de sedan öppna skattkistan och får en belöning. I år fick de även konkurrens av Labans och Labelinas skattmysterium. Det gällde för de yngre besökare att vara på alerten vilket de också är.

I sitt hälsningsanförande på jubileumsdagen tog ordföranden i museiföreningen, PA överste Günter Willman upp det stora arbete som läggs ner på museet. - Vi har lyckats rädda mycket av den materiel som skulle avvecklats och förmodligen skrotas. - Museet skall inte bara vara en

samling materiel utan allt skall sättas ihop i ett sammanhang och platsen är dessutom ypperlig för här har bedrivits militär verksamhet sedan 1600-talet säger Willman. - Vi fortsätter nu på den inslagna vägen att utveckla verksamheten och ge våra besökare en fördjupad kunskap och levandegöra vårt historiska arv av rörligt kustartilleri.

En annan nyhet för året när det gäller materiel är koksläpvagn 803 som museet fått från Göteborg. Som namnet säger är det en släpvagn som kopplades efter en lastbil och varit helt enkelt

ett rullande kök. Under våren har det lagts ned mycket tid och arbete för att få den i visnings-skick. Göran Karlsson som är ansvarig för restaureringsarbetet berättar: - Vi har lagt ned ett stort arbete som varit att sätta kokvagnen i stånd. - Den var i dåligt skick och 70 % av hela vagnen har fått ersättas och en del återstår. - Efter detta skall vi utrusta den med det som fanns i vagnen för att den skulle kunna fungera. Vi har det mesta både som vi fick med vagnen och en del annat kompletterat med sådant som varit i andra kokvagnar av samma modell. - Till nästa säsong kommer den

En 7,5/65 kanon bogseras fram för gruppering av ett klassiskt fordon i Försvarmakten Lassäterängbil 941 C. Bakom ratten Lars Andersson. Foto: Ingmar Elofsson.

Civillförsvaret fanns på plats och informerade om bl.a. hemberedskap. Fr.v. Göran Kullving, Katarina Andersson, Leif Berggren, Annika Öberg och Ann-Sofie Johansson. Foto: Ingmar Elofsson.

Interiör från kokvagn 803, här har lagts ned ett stort arbete för att få den i detta fina skick. Till nästa år kommer även köksutrustning att vara på plats. Foto: Ingmar Elofsson.

En 12/80 kanon under avfyrning. Observera granaten till höger i bild. Foto: Benny Larsson.

Nytt för i år var gruppering av robot 52 från förbandet "Lätt robotbatteri". Fr.h. Thomas Ohlsson, Benny Larsson och Herman Håkansson. Vid kikaren Per Magnusson. Foto: Ingmar Elofsson.

att vara i stort sett fullt utrustad och ge en bra bild hur den såg ut då den gjorde tjänst i försvaret berättar Göran.

Tre olika vad vi kan kalla vapen förevisades under realistiska former under dagen. Gruppering av kanonerna 12/80 och 7,5/65 samt robot 52. Kanonerna drogs fram av terränglastbilar till grupperingsplatsen och grupperingen genomfördes framför publiken med Bo Arnesson som kunnig speaker. Som åskådare blir man förvånad att kunskaperna att

gruppera kanonerna sitter kvar efter ett kvarts sekel och det går även snabbt.

Som vanligt informerade Civilförsvarsförbundet om hemberedskap och säkerhet både till vardags och i olika krisscenarion. Ett aktuellt ämne som ligger i tiden. Ärtsoppa och korvgrillning erbjöds till besökarna och i museet fanns som vanligt möjlighet både till att både fika och att köpa glass.

Text och foto
Ingmar Elofsson

Museum för rörligt kustartilleri firade 20 år och museets ordförande PA överste Günter Willman invigningstalar. Foto: Ingmar Elofsson.

En del valde att åka ståndsmässigt i limousine till museet. Foto: Ingmar Elofsson.

För dem som gick på färjan i Karlskrona fick gratisskjuts i minibussar till och från färjeläget på Aspö till museet. Foto: Ingmar Elofsson.

Svenskt stridsflyg i Polen

Svenska flygvapnet har under sommaren varit baserade under tre månader på den polska flygbasen Malbork en timmes bilfärd söder om Gdansk. Styrkan har bestått av cirka 110 personer som i huvudsak omfattas av en stab, flygstridsdivision, flygunderhållkompani och flygbaskompani med personal från Blekinge flygflottilj, F 17. Uppgiften var att skydda den logistiknod i sydöstra Polen som används för

Flygplan efter slutfört uppdrag från tidigare verksamhet i Malbork. Foto: Jesper Sundström/Försvarsmakten.

Red anm: En del av bildmaterialet är från Norrbottens flygflottilj, F 21, operation i Polen tidigare i år.

militärt och civilt stöd till Ukraina men också tillsammans med Polen och Storbritannien stärka Natos luftförsvar vad gäller avskräckning samt att säkra det polska luftrummet.

Vi träffar överstelöjtnant Christian Bertilsson som var förbandschef och kontingentchef för flygstyrkan i polska Malbork och till vardags är enhetschef för flygunderhållsenheten och den nyupprättade flygverkstaden vid F 17 i Kallinge. Att arbeta utomlands är inget nytt för Christian. - Jag har tjänstgjort både i Libyen och Afghanistan men det var såklart lite annorlunda än i polska Malbork här var det

frågan om att indirekt skydda de svenska gränserna och angränsande områden inom alliansen vilket känns som mycket viktigt berättar Christian.

- Här hade vi en mycket klar och tydlig uppgift vilket var att skydda basen och logistiknoden mot olika former av luftangrepp som kan förekomma men även andra luftförsvarsförband var grupperade i området berättar Christian. - Sammanfattningsvis två dimensioner vi arbetade med, vi bidrar till Sveriges säkerhet och indirekt kunna stötta Ukraina så verksamheten blir på ett djupare plan och det är även mer i närområdet, bara en timmes

flygtid bort säger Christian.

- Förberedelsearbetet började tre månader före start av insatsen. - Den följde två spår dels vårt eget arbete på flottiljen och det andra spåret med hjälp av Flygstaben och då främst med avtalsfrågor och andra mer övergripande frågor. - Det blev ett mycket bra integrerat arbete och den sista månaden arbetade vår egen stab fullt ut. - Rekryteringen av personal var inget bekymmer det fanns många som önskade få delta och totalt kom vi från elva olika organisationsenheter berättar Christian. - Vid sökförfarandet rekrytera-

des i största mån hela enheter men samtidigt behövde vi även en stark organisation här hemma också och ingen tvingades att delta mot sin vilja. Insatsen planerades för två månader men blev förlängd till tre månader. - Insatsen gick ju igång med ganska kort varsel och pågick över semesterperioden därför roterade vi en del av personalen men gick inte ner i effekt och hade över tid en bra uthållighet.

- Utöver stridsflygdivisionen så kräver Nato rörlighet vilket innebar att vi hade klargörningsfordon, tankfordon, funktionscontainrar med materiel och reservdelar med oss och sedan fanns sjukvårdsresurser med läkare och sjuksyster, baskompani, bevakning, skydd och logistik så det var ett komplett förband med runt 110 personer. - Det är i princip samma innehåll som vi har när vi ombaserar i vår ordinarie verksamhet till Hagshult eller Visby. Utöver det hade vi bra logistikförbindelser till Sverige med Polenfärjan till Karlskrona en timmes bilfärd från basen berättar Christian.

1929 anlades flygfältet Malbork och övertogs av Tyskland 1934 för att hamna i WP efter andra världskriget. - Idag är Malborks en polsk flygbas och styrs helt av Polen säger Christian. - En av de stora utmaningarna var språket även om engelska är arbetsspråket så är det många dialekter och brytningar men det fungerade mycket bra. - Alla länder bidrog med sina erfarenheter, Engelsmännen med stor och proffsig erfarenhet, Polen som rustar och har hög försvarsvilja och vi själva med välutbildade och duktiga värnpliktiga och befäl och inte minst förstklassig materiel.

Det dagliga livet kommer snabbt in i fasta rutiner och normaldagen var mellan åtta och arton.

Förbandschef och kontingentchef överstelöjtnant Christian Bertilsson. Foto: Försvarsmakten.

- Sedan genomfördes givetvis flygverksamhet dygnet runt på veckans alla dagar och givetvis hade vi en dygnetruntberedskap och vi blev aktiverade på dygnets alla timmar beroende på omvärldsläget. - Sedan var det rutinmässig övervakning, lufttankning och annat som är mer en del av vardagen.

- På basen fanns inga förläggningar utan vi förlades på mindre hotell runt om i staden och var hänvisade till olika matställen berättar Christian, vilket är det normal vid basens verksamhet. - Malbork med slottet är en stor turistort och den lokala turistnäringen var betänksam om hur insatsen skulle påverka den men här ordnade Flygstaben avtal och mycket annat och det blev inga friktionsytor, snarade tvärt om säger Christian, vi var mycket uppskattade båda av lokalbefolkningen och turisterna.

- Slutligen vill jag säga att samarbetet mellan våra olika nationer har fungerat jättebra, vi har inte bara haft ett bra

samarbete utan vi har även skapat starka vänskapsband. - Vår personal kom direkt från värnplikten och Krigsskolorna och kunde sättas in direkt i verksamheten, det visar att vi litar på utbildningssystemet säger Christian. - Vi har alla haft ett gemensamt syfte och mål och har man det så kan vi tillsammans övervinna alla utmaningar och vara starka tillsammans. Förbandet har gjort ett jättebra jobb och jag är mycket stolt sammanfattar Christian.

Text Ingmar Elofsson

FLYGVERKSTADEN

Efter 70 år lades flygverkstaden på F17 ner för tio år sedan, men under 2025 så öppnar den upp igen. Och nu behöver försvaret rekrytera 70 nya anställda till Kallinge. Att flygverkstaden nu har återupprättats, i flygvapnets egen regi, beror på utvecklingen av omvärldsläget med kriget i Ukraina. Flygvapnet har även bedömt att kompetensen behövs på plats på F 17, för att effektivt

Ett JAS 39 Gripen lyfter för att genomföra ett uppdrag. Foto: Jesper Sundström/Försvarsmakten.

Två polska Mig-29 plan lyfter från Malborkbasen. Foto: Jesper Sundström/Försvarmakten.

Mottagande efter genomfört uppdrag. Foto: Försvarmakten.

Tankning efter uppdrag. Foto: Jesper Sundström/Försvarmakten.

Två JAS Gripen 39 startar på basen Malbork Foto: Jesper Sundström/Försvarsmakten.

Några av stridsflygdivisionen på Malborkbasen. Foto: Jesper Sundström/Försvarsmakten.

kunna reparera och modifiera stridsflygplanen.

- För två år sedan fick vi uppgift att starta på grund av det förändrade omvärldsläget säger Christian Bertilsson som är flygunderhållschef på F 17. - Vi började i princip från noll och flyttade in de tidigare lokalerna. Verksamheten drar igång nästa år och året är en etablering och att komma på plats, rekrytera personal och så skall själva verkstaden göras i ordning.

- Vi rekryterar nya tekniker för tyngre underhåll, veckounderskåp, modifieringar och reparationer och vid invigningen den 20 november 2025 har vi rekryterat runt halva personalstyrkan. Vi har tagit nya grepp hur

att rekrytera personal och vänt oss till skolor och sedan kommer personal från flygindustrin och ett annat bra sätt är kompis-till kompis rekrytering vilket innebär att anställd berättar för kompisar och dessa sedan söker anställning. Vi har personal och sökande i princip från hela södra Sverige och inte minst från flygteknikerskolorna i Ljungbyhed och här i Ronneby. Sedan har vi en bra spridning på ålder och en bra fördelning på män och kvinnor.

- Att det skulle gå så här bra trodde jag aldrig säger Bertilsson, och vi är sedan en tid tillbaka redan igång och de första JAS 39 Gripen har redan genomgått större underhåll.

AMF 4 besöker Viken

Under sjöövervakningsoperationen "Trident Gate" besökte stridsbåtar från Amf 4 Viken. Foto: Carl-Johan Jargenius.

Under hösten genomförde Älvsborgs Amfibieregemente, Amf 4, en sjöövervakningsoperation i Öresundsområdet. Under operationen befann sig enheter i området mellan Göteborg och Falsterbo då 5.amfibiebataljonen i samband med sin bataljonsövning genomförde sjöövervakningsoperationen "Trident Gate".

Totalt deltog 250 soldater och sjömän.

Som länken mellan armé- och marinstridskrafterna utgör amfibieförbanden en viktig förmåga i försvaret av Sveriges kust. Med hjälp av långräckviddiga vapensystem och snabbgående båtar och en hög grad av rörlighet har

amfibiekårens personal en unik och viktig förmåga att snabbt kunna ta och utöva kontroll över viktiga skärgårdsområden, knutpunkter, inlopp och farleder och hamnar. Detta i syfte att hindra en motståndare från att nå land.

Text: Johanna Frejme/Försvarmakten (Instagram)

Höstmöte i Hemvärnets tecken

KA 2 kamratförening genomförde sitt traditionella höstmöte i nya lokaler. Då kamratföreningarna fått tillgång till lokaler i Miltärhemmet så blev det premiär för Höstfesten här. Traditionerna hölls samman och eftersom det traditionellt genomförs på en torsdag så blev det ärtsoppa och pannkakor med sill som förrätt.

Tillsammans hade styrelsen och medlemmarna med cateringhjälp fått till ett fint dukat långbord och under umgänge med kamraterna i föreningen kunde både nya och äldre minnen men även framtiden diskuteras.

Kamratföreningens ordförande, Peter Glimvall, berättade i sitt hälsningsanförande att vid ett besök i Estland för någon vecka sedan träffade han en före detta estnisk sjöofficer som talade perfekt svenska. - Han överlämnade en tomhylsa med KA2 IF vapen och texten "JSM 1953" ingraverat som han hittat i ett

antikvariat i Narva och nu återbördad till kamratföreningen. (Se även ordförandens ledare. Red anm).

- Ett stort tack Lasse, Björn, Anne för era förberedelser, och tack alla kamrater i styrelsen för gott samarbete under kvällen vid bord och bar, och stort tack Micke för att Du ställde upp med ett intressant föredrag när ordinarie föredragshållare fick förhinder. - Sammanfattningsvis kan jag konstatera att det var den efterlängttade KA2 andan som återuppstod under kvällen, och vi fick en riktigt trevlig kväll tillsammans avslutade Peter Glimvall.

Kvällens föredragshållare var majoren Mikael Alf chef för 37. Hemvärnsbataljonen, som har sin utgångsgruppering i östra Blekinge och innehåller 500 personer. Mikael är även styrelseledamot i kamratföreningen. Mikael efterträdde förre KA 2 chefen överste Günter Willman som chef för bataljonen vid

Major Mikael Alf är sedan årsskiftet chef för 37. HV-bataljonen. Läs mer om 37:e i Kustposten nr 2/2024. Foto: Ingmar Elofsson.

årsskiftet 2025 efter ett år som ställföreträdande chef. Mikael berättade både om Hemvärnets och bataljonens utveckling och verksamheten vilken är framåtlutande med ny och modern materiel. Intresset och ansökningarna att bli Hemvärnssoldat är ständigt ökande.

Vi får en pratstund med Mikael och det visar sig att han har en

Mikael Alf framhåller att den traditionella Hemvärnsmannabilden är idag en bild av en modernt utrustad soldat, såväl kvinnor som män. Foto: Ingmar Elofsson.

Långbordet dukat för KA 2 kamratförenings höstmöte. Foto: Ingmar Elofsson.

En stolt ordförande för KA 2 kamratförening visar upp tomhylsan med inskription från 1953 återfunnen i Narva. Foto: Ingmar Elofsson.

Tomhylsan med inskriptionen "JSM FRI IDROTT 1953" Foto: Ingmar Elofsson.

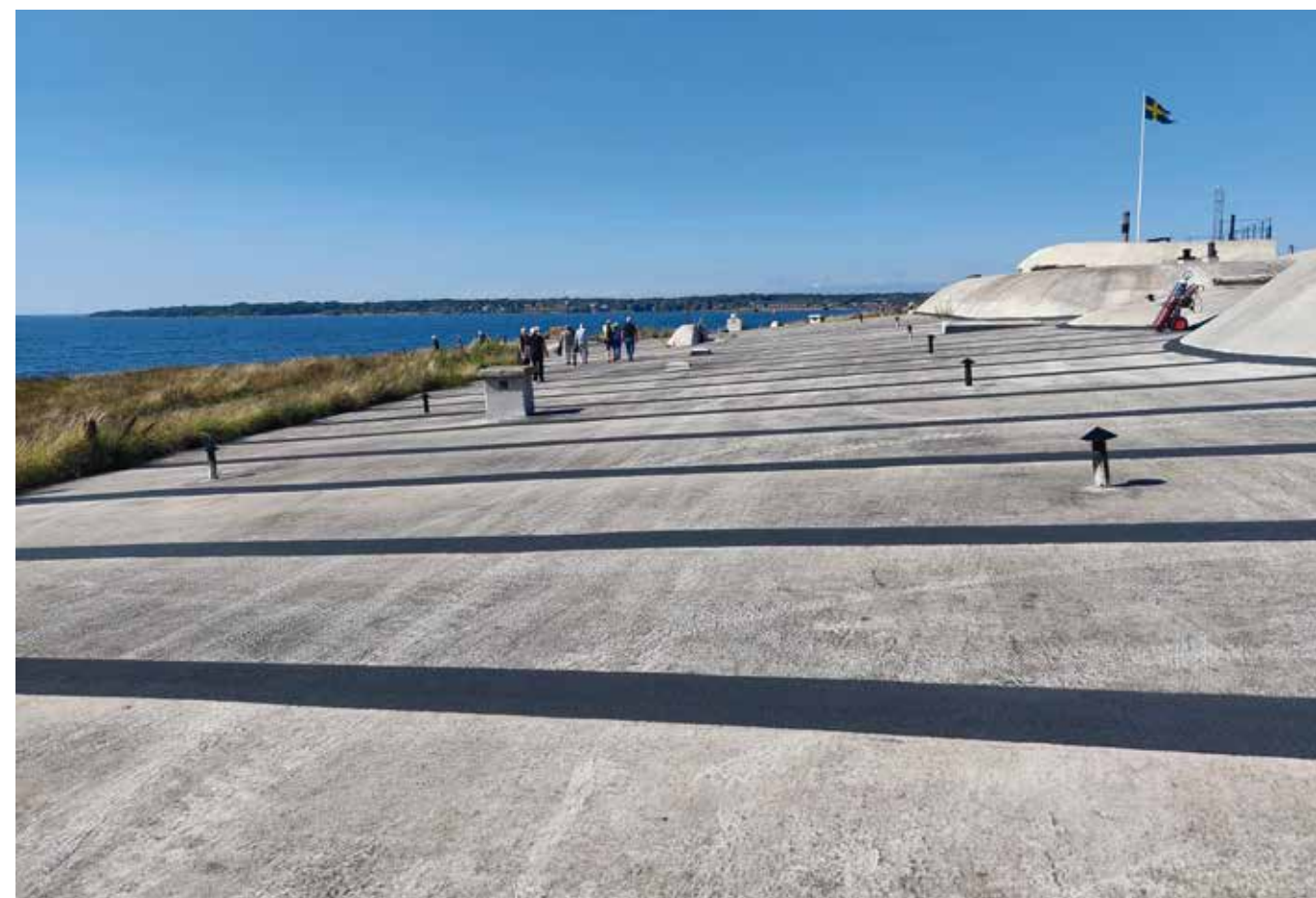
lång och varierande erfarenhet i officersyrket. - Jag gjorde min värnplikt som PB UHA 1982-83 och tog efter två års studie vid dåvarande MOHS, Marinens Officershögskola examen 1986. - Utbildningarna och tjänstgöringarna har fortsatt genom åren. - Jag var stabskompanichef för det nyuppsatta 3. Amfbat i början på 1990-talet följt av olika handläggare- och chefsbefattningar och även taktiklärare logistik vid KA stridsskola. Efter KA 2 nedläggning har Mikael varit anställd på F 17 och omskolning från logistik till underrättelsetjänst med inriktning mark.

- Hemvärnet är inne i ett moderniseringsskede där vi får både ny och bättre materiel. Även drönare får vi nu i förbandet berättar Mikael. - Vi har en ganska god uppfyllnad av personal men rekryteringen är lite svårare främst i östra Blekinge då vi har två stora förband och många företag och myndigheter vars personal är vad vi kan kalla krigsplacerade inom sin dagliga verksamhet. - Hemvärnet i Blekinge har en viktig funktion för de båda bataljonerna i väst och öst som har en flygbas och en marinbas och mycket annan militär infrastruktur att skydda. - En insats vi genomfört under senare tid var eftersökningen av en försvunnen person norr om Karlskrona och som fick stor medial uppmärksamhet. - Här visade det sig, inte helt oväntat, att HV-resurserna snabbt kunde vara på plats och sättas in mycket tack vare en väl upparbetad uppstarts- och logistikkedja.

Mikael avslutar med ett medskick att om det finns ett intresse så är det bara att höra av sig.

Text Ingmar Elofsson
Foto Ingmar Elofsson

Hemvärnsveteraner besöker Kungsholms fort

Kungsholmens västra sida mot Drottningsskäer.

Nitton medlemmar från Blekinge Hemvärnsveteransällskap hade samlats vid Angöringen för samordnad transport till Finskan/Tjurkö. Solsken, molnfritt och lagom vind. Det kan bli en "kanon-

bra" dag. Vid Finskan möttes vi upp av Flottiljförvaltare Håkan Lindberg. Transport därifrån till Kungsholmen. Vi startade besöket med en kopp kaffe i den vackra Matsalen. Efter fikat tog vi oss genom den fina träd-

gården till Regoffmässen. Här informerade Birger Werner oss om upplägget för studiebesöket. Redan här fick vi höra historier från Birger Werner, Göran Johansson och Lennart Aven-dal från deras tjänstgöringstid på Kungsholmen. Efter detta tog vi oss till småbåtshamnen. Här passade Göran Johansson på att ta ett dopp och vi andra tittade på!

Det började närma sig lunchdags. Framåt marsch och torsdag: vad kunde stå på menyn. Alldeles riktigt. Årtsoppa och pannkaka, naturligtvis! Efter detta blev det ett besök i museet.

Sedan blev det att ta sig upp på höjden med en underbar utsikt över inloppet till "Staun". Här fick vi historien om värnkänonen, som betjänades av perso-

Gruppen samlad på Finskan för överfart till Kugsholmen.

nal från Hemvärnet. Vi fortsatte söderöver och fick berättat om "turerna" runt hundgårdens tillkomst och vidare öde. Ja, hela tiden kom det berättelser om episoder från Birger, Göran och Lennart, när vi vandrade omkring på fortet. Vi passerade även Plegel-stationen, som anger vattenståndet för Karlskrona. Åter till Regoffmässen för fika och bulle. Här mötte Fortchefen Thomas Jansson upp och informerade oss om hur uppbyggnaden och vidareutvecklingen av Kungsholmen är tänkt. Björn Holgersson berättade om bakgrunden och utvecklingen av

skärgårdskompaniet, när det formades.

Så var det dags att avsluta besöket och embarkera för överfart till Finskan, utom för en som råkade bli akterseglad, men det löste sig.

Återigen! Ta chansen och deltag vid de aktiviteter vi anordnar. Du kommer inte att bli besviken!!

Tack ännu en gång till Birger, Göran, Lennart, Björn och Thomas för all historia ni kunde delge oss under besöket.

Birger Werner berättar om upplägget i den anrika regoffmässen i Norra befälshuset.

Småbåtshamnen på Kungsholms fort där Göran Johansson passade på att ta sig ett dopp.

Drottningens rum på regoffmässen.

Text Leif Liljeberg

Samtliga foton är godkända av Försvarsmakten för publicering

FAKTA BHVS

Blekinge Hemvänsveteransällskap (BHVS) är en ideell och opolitisk förening, som har byggt upp ett minnesrum i Frivillighuset på Rosenholm, där den röda tråden är att visa upp de svenska frivilligorganisationernas förändring från 1940-talet fram till dagens moderna soldater, men även visa att dem är en resurs för det civila samhället. Hösten 2022 invigdes minnesrummet.

MC-polisveteraner på besök

Ett tjugotal MC-polisveteraner besökte Blekinge och museet på Aspö under sommaren. Foto: Herman Håkansson.

En sommardag anlände närmare ett tjugotal motorcyklister till Museet för rörligt kustartilleri på Aspö berättar Magnus Freij. - Det är pensionerade MC-poliser som varje år gör en tur tillsammans över ett veckoslut på numera egna motorcyklar. - Att jag som inte är polis är inblandad beror på att jag under min aktiva tid i försvaret var lärare för dem och då handlade det om att köra mc i terräng och på

andra träningsanläggningar berättar Magnus.

Deras årliga utfärder är mycket en social samvaro och som vanligt finns det många minnen och händelser att prata kring MC-polisveteraner. - Deltagarna kommer från hela södra Sverige och även faktiskt en kom faktiskt ända från Östersund. Arrangemanget går runt bland de olika länen och nästa träff är

i Östergötland säger Magnus.

- Förutom museet besökt vi även Ellenabben och andra intressanta ställen. - Som tack för hjälpen genom åren så är jag sedan tidigare hedersmedlem i deras förening för pensionerade MC-poliser berättar Magnus med en viss stolthet i rösten.

Text Ingmar Elofsson
Foto Herman Håkansson

Minnesrik återträff

En plats att minnas, Killeberget, lika aktuell som för drygt 40 år sedan.

Sommaren 1983 ryckte ett hundratal plutonsbefälsuttagna, PB, in på KA 2 i Karlskrona och 200 på KA4 i Göteborg. - För bland andra kvartermästarna skulle det inte bli en vanlig värnpliktstjänstgöring utan vi kastades mer eller mindre in i skarp ubåtsjaktverksamhet med en gång berättar en av dem, Per-Ola Carlsson numera VD och ägare till teknikföretaget WIP i Karlskrona.

- Vid tiden för inryckningen, halvårsskiftet 1983, arbetade jag med egna livsmedelsaffärer tillsammans med mina föräldrar och då passade det ju bra att bli uttagen till kvartermästare i värnplikten berättar Peo som Per-Ola mest kallas. Kvartermästare i försvaret är en person som arbetar med logistik och underhållstjänst och hantering

av alla förnödenheter som i princip behövs vid ett militärt förband. - Att det skulle bli en speciell värnplikt var det nog ingen som hade väntat sig bland oss PB-värnpliktiga och ingen hade aning vad som skulle komma då vi hämtade ut vår utrustning och började med den grundläggande soldatutbildningen. - Exakt samma dag som vi var klara med vår första grundläggande utbildning drog en ubåtsincident igång i Karlskrona berättar Peo. - Jag deltog som värnpliktig kvartermästare och då förstod jag att det var mängder av materiel och förnödenheter som skulle ut till personalen som var förlagd runt om i skärgården på olika observationsposter. Ganska snabbt insåg inte bara Peo, utan hela gruppen av PB-värnpliktiga att det var allvar. - Vi hade ju följts åt i grundutbildningen och ett tajt kamratskap och samhörig-

het hade redan växt fram. - Att det skulle hålla i över 40 år var det nog ingen som vare sig trott eller reflekterat över då. Grundutbildningen för hela årskullen som kvartermästare genomfördes i Karlskrona och därefter fortsatte tjänstgöringen på de olika KA-regementena.

- För oss som ryckte in i Göteborg var det från början en helt normal "lump" berättar Johan Belsing. I Göteborg flöt grundutbildningen på enligt normal plan och efter den inledande utbildningen splittrades gänget och det bar av mot KA 1, KA 3, KA 5 för huvudtjänstutbildningarna, KA2 hade ju inryckning för sina "egna" huvudtjänster och så var vi några som blev kvar på KA 4 i Göteborg, med huvudtjänstutbildning, Radar, Samband, Skyddstjänst och Sjukvård. Vi som hade Radar som huvudtjänst hade en fantastisk möjlighet. En hel skola med

Besöket på Museet för rörligt KA på Aspö väckte många minnen.

alla de olika radarstationerna tillgängliga för utbildning.

- Fram på vårkanten 1984 var det dags för en ny incident, den som allmänt kallas "Karlskrona två" berättar Peo. - Den blev både intensiv och långvarig men givetvis så tjänstgjorde och utbildades vi på annat än ubåtsjakt. - För min del så blev kvartermästartjänsten även på rörligt kustartilleri med kanon 12/80-systemet med eldledning vilken börjat serietillverkas och komma ut på förbanden. Ett efter dåtiden mycket modernt och effektivt artillerisystem.

- I februari -84 var det även dags för oss i Göteborg att ansluta till ubåtsjakten i Karlskrona. Vi förstod omedelbart på morgonen att det var något på gång när vi blev beordrade att packa båda sjösäckarna och personliga persedlar samt tömma skåpen och vara klara för avfärd med skarp pipa i vapnet, att vi med skarpladdade vapen skulle gå direkt in i postering trodde nog ingen i sin vildaste fantasi. Att i skift bemanna radarstationen hade vi provat på innan men att göra det under en månad trodde vi aldrig. Visst hade vi byggt kamratskapet under de tidigare månaderna men det var denna tiden som verkligen band ihop oss alla berättar Johan.

- Sammanhållningen har alltid varit stark bland oss femtio PB värnpliktiga, säkert på grund av de speciella förhållandena som rådde. - Vi blev väldigt tajta, även med befälen där en av dem var vår lärare och chef för Underhållsskolan Birger Werner som är ett välkänt namn i KA-sammanhang även idag, berättar Peo.

Tanken att genomföra en återträff har vuxit sig starkare och starkare genom åren när vi har stött på varandra i olika sammanhang. - Peo och jag

Som sig bör serverades ärtsoppa.

Ansvariga för återträffen Johan Belsing & Per-Ola Carlsson på Ljungskärs soldäck. Foto: Henrik Dunge.

Tre glada gamla PB:are. Fr.v. Per-Ola Carlsson, Per Navéus och Morgan Orvenholt.

kände varandra lite från gymnasiet och det gick väldigt fort att fördjupa det till en väldigt speciell vänskap när man delar allt det vi fick vara med om, berättar Johan. Nu bor vi i Karlskrona båda så det är inte svårt att hålla kvar den vänskapen. Vi var några, runt 25, som har haft en sporadisk kontakt genom åren men på dagen 40 år efter inryckningen 1983 träffades vi nere i Ljunghusen på en spontan träff, (Tack Jocke, Sven och alla de andra som drog igång detta). Där och då kom Peo fram och frågade om vi inte skulle stå som värd för nästa träff - Ja det gör vi, sa jag direkt! Dock skulle det få vänta till sensommaren 2025.

En helg i slutet av augusti samlades ett femtiotal PB-elever på nytt i Karlskrona för återträff efter de drygt 40 åren. Att bara få tag i kontaktuppgifter måste ha varit ett projekt i sig men Peo berättar att någon kände någon och till slut hade de fått ihop samtliga. Bara det i sig en imponerande uppgift.

- Vi började på fredagen med besök vid minspärrtroppen

Killeberget på Ytterön i Blekinges östra skärgård där U 137 en gång gick på grund. - Rolf Lindén, som 1981 deltog i verksamheten när det begav sig, gav oss en lång och ingående redogörelse för hela förloppet där mycket var okänt för oss säger Peo. - Vi var ju bara tonåringar vid den tiden för U 137 och hade kanske främst andra intressen än ubåtar på grund. På Ytterön finns också en restaurang i genuin skärgårdsmiljö som fick tillfälle att erbjuda besökarna både god mat och tillfälle till att prata minnen men även vad livet fört med sig efter värnplikten.

Lördagen bjöd på en förevisning av stridsbåtar och besök på Kungsholmen. - Här blev alla varse att dagens utbildning av värnpliktiga är något helt annat än för drygt 40 år sedan. - Nya, moderna och tidsenliga lokaler visar att marinen hänger med i utvecklingen och sedan fick vi äta lunch tillsammans med de värnpliktiga vilket gav möjlighet till att få en inblick i dagens utbildning och berätta hur vi hade det säger Peo.

Båttutfärd på lördagskvällen gick i inte bara fint väder utan även förträfflig mat serverades, här lax.

Ett besök på Museum för rörligt kustartilleri på Aspö stod givetvis på programmet. - Här fick vi en sakkunnig guidning av Herman Håkansson och ta del av den utveckling och förnyelse museet årligen står för. - Sedan blev det givetvis ärtsoppa som vår duktige kock Ted Karlberg ordnat och den åts bland kanoner och annan utrustning. På kvällen blev det en rundtur med Ljungskär i skärgården och här hade Ted ännu en gång slagit till med sill och gravad lax.

Söndagen grydde med sol och fint väder även denna sista dag. Här gjordes ett besök på Almö, ön som blev rikskänd, ja i stort sett en världskändis under

Lasse Neij med en annan bok som beskriver U 137-händelsen, "Kärnvapen på svensk mark!" av Lars-Erik De Geer.

incidenten "Karlskrona två".
- Vår guide Mikael Lindholm som själv var med 1984 berättade om hela förloppet och han har i sin bok "Skuggor från vattnet" beskrivit händelserna i detalj. - Ett intressant och givande besök under tre timmar där

vi fick se platserna och få en redogörelse för de olika händelserna som inträffade.

- Efter besöket på den sista av de tre dagarna tog vi farväl av varandra berättar Peo.
- Deltagarna kom i stort sett från

hela Sverige och hela besöket gick som på räls. Vädret var med oss alla dagarna och ett visst vemod kan man nog tänka sig bland PB:arna och säkert en stilla undran, vart tog de 40 åren vägen?
- Vi kom överens om att planera

Rast vila i det fina augustiväddet i den Blekinska skärgården. Fr.v Johan Belsing, Michael Hallgren och Peter Ekberg. Mikael Lindholm läser ur sin bok, "Skuggor från vattnet", vid ett av postställena på Almö.

och genomföra en ny återträff.
- Gänget från Göteborg har inofficiellt fått bollen att planera och genomföra nästa återträff. Säkert en lämplig plats eftersom KA 4 har återuppstått men nu i en ny och modern skepnad i en helt annan värld som Amf 4.

- Att återse Kärringberget med radarhöjden och ett återbesök på Känö karantänstation står högst på önskelistan, säger Johan.

Text: Ingmar Elofsson
Foto: Urban Bardå där ej annat anges

Vid ankomsten på fredagen fick deltagarna kvittera ut varsin specialdesignad keps och en personlig namnbricka.

Mat med koppling till havet var viktigt under träffen och här är det stekt sill med potatismos.

Vill du fördjupa dig i ubåtsincidenterna så finns tre böcker skrivna av de som var med; Vi som höll gränsen, Kärnvapen på svensk mark! och Skuggor från vattnet. Se sid 5 i tidningen. (Red anm).

Gruppbild efter besöket på Killebergets minstation och den efterföljande middagen hos Allans Vincafé & Bistro. Foto: "Allans" personal.

Efter besöket på Museum för rörligt kustartilleri blev det åter igen uppställning för gruppbild. Denna gång framför 21 cm kanon m/1942. Foto: Ted Karlberg.

Kristina – erfaren FN-soldat

Vi träffar Kristina Johansson, född och uppväxt i Karlskrona. Kristina är operations-sjuksköterska och förutom arbete på lasarettet i Karlskrona har Kristina gjort inte mindre än fem FN-missioner i Libanon, Saudiarabien och Somalia. Kristina, eller Stina som hon mest kallas, kan berätta om många dramatiska händelser som utlandsveteran. Tjänstgöringarna har många gånger varit dramatiska och operationerna har inte sällan genomförts under beskjutning och med stridsutrustning och vapen inom räckhåll. - Tre gånger har jag arbetat på FN sjukhuset i Libanon under 1980-talet. - Jag var med på det svenska fältsjukhuset i Saudiarabien under Gulfkriget 1991 och

även det svenska fältsjukhuset i Somalia 1993 berättar Stina. Det är vissa saker Stina betonar som var bra även då och idag att känna till innan en mission. - Du kan aldrig stänga dörren efter dig och få en lugn stund, det är alltid folk runt omkring dig och det kan vara påfrestande efter ett tag. - En

även det svenska fältsjukhuset i Somalia 1993 berättar Stina. Det är vissa saker Stina betonar som var bra även då och idag att känna till innan en mission. - Du kan aldrig stänga dörren efter dig och få en lugn stund, det är alltid folk runt omkring dig och det kan vara påfrestande efter ett tag. - En

Vid universitetsområdet i Somalia. Kristina och en kollega väg till gudstjänst en amerikansk gudstjänst och med vapen alltid till hands. Foto: Privat.

Somalia SO01, mitt boende där jag delade rum med 11 andra. Camp mässigt, trångt, inget privatliv, aldrig ensam, sand blåser in på rummet, ingen AC, inget lugn på natten, alltid något på gång. Vi väcktes av skottlossning och akuta operationer och även av våra grannar amerikanerna som var på gång till ett uppdrag. Det fungerade dock bra - vi fungerade bra ihop säger Stina.

positiv sak är att man uppskattar saker här hemma som att ligga på soffan, stänga dörren till toan och badrummet är något berättar Stina. - Sedan kan det vara många minnen som du upptäcker vid hemkomsten och som du är ensam om och svårt för andra att förstå. - Du kan också hamna i svåra situationer där dina kamrater och nära vänner kan bli skadade.

- De tre första missionerna var på FN sjukhuset Libanon i början och en bit in på 1980-talet berättar Stina. - Vid den första, Libanon LO5, som var ett UNIFIL sjukhuskompani var situationen svår då sjukhusområdet utsattes för svåra påfrestningar genom stridsaktiviteter med upprepade beskjutningar. Även rekrytering av personal till denna mission var svår. - Sjukhusets uppgift är att i första hand ge vård åt FN-soldater upp till 21 dagar. Bedöms skadan/sjukdomen ta längre tid remitteras vanligen patienten till hemlandet. I mån av tid skulle sjukhuset även hjälpa civila libaneser fortsätter Stina. - Även skadepanoramat är annorlunda även om mycket känns igen hemifrån.

- Nästa mission några år senare var Marakah, vår största. - En dag exploderade en bomb i

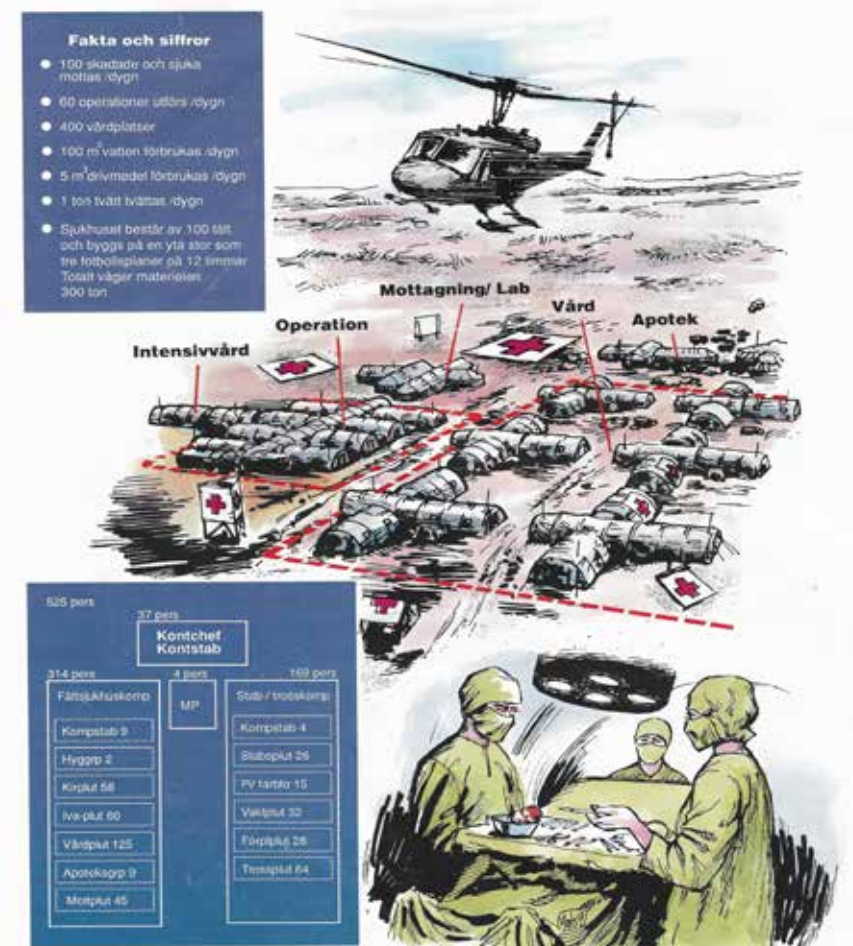
Somalia SO01. För eftervården av våra patienter skickades till lokala sjukhus i Mogadishu. Olika standard på sjukhusen men patienternas säkerhet, beroende på var sjukhusen låg i Mogadishu avgjorde var de hamnade. Bilderna är från ett lokalt sjukhus, tidigare fängelse som Internationella Röda Korset ansvarade för. Foto: Privat.

moskén i byn Marakah berättar Stina. - Helikopter ur Medevac sattes in för att ta hand om skadade. - För oss, det nya kompaniet på SwedMedCoy, blev det ett eldprov. Explosionen krävde 14 människors liv och skadade 40. - Elva av de skadade skickades till vårt SwedMedCoy och andra till sjukhuset i Tyr. Vi fick mycket beröm för att hela kompaniet fungerade, detta då alla ställde upp och gjorde ett fantastiskt arbete berättar Stina.

- Min sista mission i Libanon, L13, var även slutet på en epok i svensk FN-historia säger Stina. Sjukhuskompaniet Libanon L13 var det sista svenska sjukhuskompaniet som utgjorde en egen kontingent.

- Sjukdomspanoramata skiljde sig en del från det vi är vana vid hemma även om mycket känns igen. Det förekommer mycket magsjukdomar, salmonella, shigella en traminfektion, amöbadysenteri och olika tarmparasiter och de flesta orsakade av förorenat vatten och grönsa-

FÄLT SJUKHUSET

På väg till amerikanska fältsjukhuset i Somalia med eskort av amerikanerna. Klädsel svensk grön militäruniform på grund av säkerheten då amerikanerna var måltavla och bar en ljus uniform anpassad till ökenförhållanden.

ker. Sedan var skottskador och trafikolyckor mycket vanliga. - Svenska Fältsjukhuset i Saudiarabien, SA 01 1991 skrev svensk krigshistoria berättar Stina. För första gången sedan 1814 ställde Sverige upp på ena sidan i en väpnad konflikt. - Ett krig sanktionerats av FN till skydd för små nationers rätt att leva i fred och oberoende. - Kuwait blev befriat, men till ett ohyggligt pris. De irakier som vårdades på sjukhuset var droppar i ett hav av lidande, och vi som såg dem, vårdade dem och talade med dem, fick en glimt av vad krig egentligen innebär. - De kommer vi aldrig att glömma berättar en tagen Kristina trots att det har gått ganska många år sedan Kuwaitkriget. - De av lokalbefolkningen vi kunde hjälpa hade som regel aldrig tillgång till eftervård.

På senhösten 1992 kom en förfrågan från FN om Sverige kunde sätta upp ett fältsjukhus i Somalia och i början av december började rekryteringen. Detta blev Svenska Fältsjukhuset i Somalia SO01 1993 Mogadishu. - Omedelbart efter ankomsten till Mogadishus flygplats, berättar Stina, fick vi ladda våra vapen och ta på oss både skyddsväst och hjälm. - Under transporten mellan flygplatsen och den blivande campen fick vi ligga på lastbilsflaken med skjutklara vapen beredda att omedelbart besvara eld. Mogadishu var en osäker stad med risk för överfall och krypskyttar. -Storleksmässigt var sjukhuskompaniet endast 2/3 av ett marint sjukhuskompani och belastningen var mycket hög på oss som arbetade där.

- Säkerhetsläget var sådant att vi ständigt var beredda på eldöverfall. Redan några timmar efter att vi anlänt till campen skedde den första skottlossningen och vi fick söka skydd. - Nästan dagligen var det incidenter mycket nära

Operation i tältet i Somalia. Beskjutning förekom under operationsarbetet vilket genomfördes med hjälm och skyddsväst påtagna. Foto: Privat.

oss, och vid vissa tillfällen var vi själva måltavlor. Vid ett annat tillfälle blev vi attackerade så att vi hörde kulorna slå i väggarna på förläggningen. Vakterna rapporterade att de vid flera tillfällen såg nedslag i sanden utanför och på nätterna kunde hela kedjor av spårlyd endast någon meter över operationstälttaket. - Sjukhusarbetet måste göras, säger Stina,

och arbetet utfördes med skyddsväst och hjälm. Och ibland måste vi lägga oss på golvet och göra sig så små som möjligt. En ovanlig arbetssituation för en operationssjuksköterska.

Vi ber Stina sammanfatta sina upplevelser från de fem missionerna och hon säger:
- Krigen finns alltid där. - Mina

erfarenheter från Libanon, Saudiarabien och Somalia har gett mig en möjlighet att se olika sidor av verkligheten, sådant som du bara får se glimtar av att se på TV. - För sjukvårdspersonal erbjuder tjänsten nya erfarenheter. Masskade-situationer och krigskirurgi hör inte till vanligheten här hemma. - Dessutom är sjukdomspanoramat

Kristina Johansson under en kort ledighet som alltid fick tillbringas i anslutning till Campen. Foto: Privat.

annorlunda som exempel andra typer av infektioner. - Det gäller hela tiden att improvisera och kompromissa för att kunna ge bästa möjliga vård. - Det är ingen turiststillvaro och rörelsefriheten var starkt inskränkt. - Bilbomber, vägbomber och beskjutningar av egen personal gör att bara nödvändiga tjänsteresor är tillåtna utanför campen så mycket av

landet fick vi inte se. - Här gällde inte arbetstidslagstiftning och det är arbete dygnet runt sju dagar i veckan. - Arbetsspassen är tuffa, fortsätter Stina, och inte mycket utrymme för social samvaro. Du är instängd på en camp, arbetar och lever tätt på varandra vilket kan vara påfrestande. - Det finns minnen både på gott och ont från en kort period av

Kristina Johansson, operationssköterska, kan idag se tillbaka på lång och händelserik FN-tjänst under flera missioner. Foto Ingmar Elofsson.

mitt liv och dessa minnen finns kvar hos mig och kamraterna som jag arbetat med. - De finns kvar under hela våra liv och vi delar dem med våra nyfunna kamrater och vänner från våra missioner och även kamrater och vänner som inte finns bland oss.

Text Ingmar Elofsson

Amerikanska soldaterna fick M.R.E - kall vakuumpackad mat - till frukost, lunch och middag. Vid besök hos oss kastade de sig över den svenska maten. Vid vissa tillfällen fick vi också den amerikanska maten.

Skyddsrum förstärks med sandsäckar som skydd mot Scud attackerna. Foto: Privat.

Snabbutbildning inom Hemvärnet

Visitation efter skjutning. Furir Filip Ottosson kollar att inga skott finns kvar i Leo Johanssons vapen. Foto: Uno Gradin.

Västernorrlandsgruppen i Härnösand var i sommarvård för en den första ”snabbutbildningen” i landet av blivande hemvärnssoldater. 144 män och kvinnor genomförde fem lärorika veckor med sikte på att bli skyttesoldater eller kanske efter mer utbildning gå vidare mot andra befattningar i försvaret.

Den nya utbildningen i Härnösand, Frivillig Militär Utbildning (FMU), var först i landet och har nu utvärderats. Resultatet blev mycket positivt. Det är redan klart att landets alla fyra militärregioner genomför FMU under 2026. Först ut blir troligen Västra militärregionen med ett utbildningstillfälle i Skredsvik. I Skredsvik är marinens Röjdykardivision baserad. I Västernorrlandsgruppen ingår även Hemvärnsbataljoner vilka även har marina uppgifter. Det blir också två nya omgångar FMU i Norrland, i Kalix eller Kiruna och åter i Härnösand.

Utbildningen är skraddarsydd för de som av olika anledningar inte gjort värnplikten. Målet är att nå personer i åldersgruppen 30 till 40 år. När försvaret nu växer är rekryteringsbehovet stort inom bland

annat hemvärnet Medelåldern är dessutom hög och många pensionsavgångar gör att rekryteringsbehovet är stort.

Det finns ett stort gap inom rekryteringsunderlaget eftersom Sverige under lång tid inte haft allmän värnplikt. Detta gäller speciellt i norra delen av landet. Intresset för att delta i utbildningen i Härnösand var mycket stort. Inte mindre än 451 ansökte. 153 antogs och av dessa var nästan 30 kvinnor. Efter avhopp av olika skäl genomförde till slut 144 elever utbildningen.

Under utbildningen har eleverna fått lära sig militära grunder inom fält- och stridstjänst, folkrätt, sjukvård, vapenhantering och krigets lagar. Till stor del genomfördes utbildningen inom övningsområdena på norra Härnön och i Skärsviken.

Under övningen genomfördes soldaterinran med korum i Härnösands domkyrka. Den stora kyrkan blev nästan fullsatt eftersom många släktingar, vänner och många Härnösandsbor valt att delta. Det kändes mäktigt med så många grönklädda som tågade in plutons-

vis och bänkade sig längst fram i kyrkorummet.

Chefen för Västernorrlandsgruppen, kommendörkapten Ingeborg Widerberg talade till soldaterna. - Jag är jättenöjd med soldaternas insatser, kommenterar Ingeborg Widerberg. De har varit engagerade, positiva och måna om att göra sitt bästa. Jag vill också lyfta fram våra de goda insatserna av våra egna och inlånade instruktörer på både den militära och civila sidan. - Nästa år blir det en ny omgång av FMU i Härnösand och även en utbildning i Kiruna eller Kalix.

Chefen för Ångermanlands hemvärnsbataljon, major Hans Pahlén är även han mycket nöjd med utbildningen i Härnösand. - Genom att skraddarsy en utbildning för de som inte gjort värnplikten hoppas vi kunna förstärka bland annat de sju hemvärnsbataljonerna i norr. De som bor i norra Sverige får förtur Behovet är stort och det blir luckor att fylla efter kommande många pensionsavgångar.

Eleverna är inte klara med sin utbildning efter de genomförda fem veckorna. De har fått en god

Lars Bergman en övningshandgranat och kastledaren Lars Söderblom intar skyddsställning i kastbåset. Handgranaten som Lars kastat är den blå ”saken” bilden.

Förflyttning av skadad med låg tyngdpunkt, Ludvid Fallsdalen, Ludvika och Lo Norberg Arbbo.

Måns Fornell från Ystad säger att det känns bra att få göra den kortade varianten av värnplikt.

grund att bygga vidare på, men utbildningen kommer att fortsätta under två år inom bataljonerna. - Vi jobbar redan nu med rekryteringen till nästa års utbildning i Härnösand, slutar Hans Pahlén. Även bataljonschefen i Medelpad, Ingemar Norlén är mycket nöjd

med utbildningen. - Behovet av fler hemvärnssoldater är mycket stort, speciellt i Norrland. Värnpliktsutbildning har vi inte haft sedan en herrans massa år och luckorna är många. - Nu har vi fått ett 30-tal nya soldater som alla är nöjda efter de fem intensiva veckorna i

Härnösand. Utbildningen har till stor del genomförts med hemvärnsinstruktörer och även dessa ger utbildningen mycket högt betyg, konstaterar Ingemar Norlén.

Text och bild
Uno Gradin

Rojda Gelik och Elin Kvarnström instrueras av löjtnant Patrik Persson.

Nordiskt kadettmöte

Invigningsceremoni på Stortorget där Hemvärnets musikkår spelade respektive lands nationalsång under flagghissningen. Flaggan i mitten är NOKA:s flagga. Foto: Ingmar Elofsson.

En fin och solig augustikväll marscherade runt 400 kadetter från Finland, Norge, Danmark och Sverige med Hemvärnets musikkår i spetsen från Amiralitetskyrkan till stortorget för invigning av Nordiskt Marint Kadettmöte även känt som Nordic Cadet Meeting, NOKA. Under högtidliga militära former hissades de olika nationernas flaggor under tiden respektive nationalsång spelades.

Sjöstridsskolan är ansvarig och värd för NOKA 2025 och Skolchefen kommandör Erik Öhrn och framhöll i sitt anförande på Stortorget att syftet är stärka samarbetet mellan de nordiska länderna och bygga relationer för framtidens marina officerare.

re. - Karlskrona är hem för den svenska flottan och idag är ni alla en del av det framhöll Öhrn. Även Karlskronas borgmästare Peter Glimvall hälsade välkommen på stadens vägnar och i sitt tal riktade han sig direkt till kadetterna: - Du representerar de finaste egenskaperna hos våra nationer: engagemang, disciplin, nyfikenhet och mod. - Genom att möta, utbyta erfarenheter och lära av varandra stärker du inte bara dina egna färdigheter - du förstärker också banden mellan våra länder och marinstyrkor. Glimvall är även överstelöjtnant (R) i amfibiekåren och var ceremoniansvarig för NOKA på Gotland och Visby 1995. - Under fem dagar tävlas det i fem olika huvudgrenar men lika

viktigt är den sociala biten och att utbyta erfarenheter säger örlogskapten Mats Nilsson som varit planeringsansvarig och arbetat i stort sett ett helt år med förberedelserna. - NOKA har en lång traditionen och startade 1948 i Lysekil och har genomförts varje år utom covidåren 2020 och 2021.

- Tanken med mötet var och är att under idrottsliga, seminarie- och sociala former utbyta marina tankar och idéer inom utbildning och verksamhet mellan kadetter, officerare och instruktörer från Nordens sjökrigsskolor.

Ansvar för genomförande skiftar mellan de fyra nordiska länderna och kommer nu gå

vidare till Norge för NOKA 2026 berättar Mats.

- Det är mycket som skall sys ihop för och förutom tävlingarna så är det mycket logistik då runt 400 personer skall förläggas, få mat, transporters mellan tävlingsplatserna och sedan är säkerheten och informationen två andra viktiga bitar berättar Mats som i princip arbetat ett och ett halvt år med förberedelserna. - Närmare 150 kadetter från värdlandet Sverige har deltagit i planeringen och genomförandet i ett dussintal olika delfunktioner. - Tävlingarna genomfördes både på områden som tillhör kommunen och försvarets i olika delar varför en rad tillstånd och överenskommelser behövde

formaliseras och godkännas. Bara på Stumholmen där Naval Combat Course genomfördes var fem olika vad som kan kallas markägare berörda.

- Sedan är det en del som ofta kommer i skymundan och det är återställningen av arrangemang- et med sammanställning av alla erfarenheter och hitta förbättringspotentialer säger Mats. - Tävlingen är en mångkamp med sex olika deltävlingar som simning, fotboll, terränglöpning, volleyboll, dragkamp och den egentligen och mest krävande den som går under namnet Naval Combat Course och innehåller fyra grenar berättar Mats.

- Utöver det genomförs olika ceremonier och seminarier men ett av

Peter Glimvall till vänster, borgmästare i Karlskrona stad och tillika ordförande i KA 2 Kamratförening, kommandör Erik Öhrn och skolcheferna från Finland och Danmark Foto: Ingmar Elofsson.

de viktigare momenten att umgås och utbyta erfarenheter för de olika ländernas kadetter fortsätter Mats. De två Samtliga nordiska länderna är numera medlemmar i NATO och språket är givetvis engelska mellan alla deltagarna, en bra förberedelse för kadetterna i sitt framtida arbete i de olika NATO-styrkorna.

Femkamp på Stumholmen med Sverige i spets. Foto: Ingmar Elofsson.

Själva tävlingsdelen är ju huvudpunkten och varje land hade sina välorganiserade och högljudda hejarklackar med egen maskot. Sverige hade givetvis Pippi Långstrump, den starkaste flickan i världen och en Svensk Tiger. Grenen Naval Combat Course genomfördes på Stumholmen och är oerhört krävande. Deltagaren springer mellan de olika stationerna och bär i gevärsrem en AK5 attrapp ("Blue Gun") i vikt är det samma men utseendemässigt är den helgjuten och blåfärgad.

Efter en runda löpning (2,5km) är det ett paddlingsmoment, ny löpning sedan luftgevärsskytte mot fem ballonger, löpning igen och sedan handgrantaskastning med straffrunda om man inte träffar ringen (25m/15m för män respektive kvinnor). Slutligen efter sista löprundan skall de tävlande bära en dunk med vatten som vägen 20 kg i varadera handen sista biten in mot målet. En oerhört ansträngande bana och deltagarna ligger mer eller mindre utslagna i målområdet. Här gäller det inte att göra sitt bästa utan sitt yttersta vilket tydligen Norge gjorde som vann denna deltävling.

Fotbollen avgjordes på Västra Marks fotbollsplan med sju-

Ett ansträngande moment paddlingen i gummibåtar. Foto: Ingmar Elofsson.

En klassisk sjömansgren, dragkamp, där de Finska lejonerna sopade rent mot övriga nationer. Foto: Ingmar Elofsson.

Simningsstafetten i full gång, här skördade de gul-blå en seger Foto: Johnatan Larsson/Försvarsmakten.

Fotbollsturneringen och här möter Sverige Finland. Foto: Ingmar Elofsson.

nalag på "tvären" av fotbollsplanen. Även här vann Norge men med Sverige som goda två. Efter fotbollen genomfördes terränglöpning (4km) på den mycket kuperade Västra Marks terrängbana och även här varje Norge oslagbara. För rättvisans skull fanns både en dam- och en herrklass.

Simningen som avgjordes i Rödeby utomhusbassäng omfattade Livräddning 4x 75 meter som bestod av två längder fritt simsätt där första var 15 m under vatten, dyka ned och hämta dockan och bogsering 25 meter till mål. Därefter var det stafett 8 x 50 meter fritt simsätt. Segrare blev Sverige.

Deltävlingen volleyboll genomfördes i Brinova vilket inte är någon direkt marin eller militär sportgren och vem vann, jo givetvis Norge.

På lördagseftermiddagen efter seminariet om AI (Artificiell Intelligens) i försvaret och framtiden var det dags för den traditionella sjömansgrenen dragkamp eller Tug of war som det heter på engelska. Dragkampen har en lång tradition och lär ha förekommit i Europa runt år 1000 ef. Kr. och lär ha uppstått i Mongoliet och Kina. Tävlingen avgjordes i Hoglands park där alla mötte alla i två omgångar. Ett högstämt och ljudligt påhejande från de olika ländernas hejarklackar lockade till sig många åskådare och bland dessa turister från våra grannländer som även gjorde sig hörda.

Tävlingen var hård och lite ojämn då Finland hade ett baskerförsatt lag med stora muskelmassor från sin vardag i specialförband och de andra tre länderna stod sig ganska slätt mot de finska lejonerna som vann en ganska lätt men helt välförtjänt seger. Domaren David Lilja

En tapper svensk mot mållinjen. Foto: Ingmar Elofsson.

får Hovmantorps dragkampsklubb såg till att gick enligt reglerna.

Senare under kvällen på de fyra dagarna i strålände solsken var det avslutning och vinnare blev Finland med Danmark som tvåa, Norge trea och Sverige slutligen fyra. Vid avslutningsceremonin söndag morgon på Kungsbron vid Residenset halades nationsflaggorna och den speciella NOKA-flaggan som sedan under högtidliga former och överläm-

nades till den norska skolchefen för genomförande av NOKA 2026 i Bergen.

Sverige kunde se tillbaka på ett mycket väl genomfört arrangemang där kadetterna och Sjöstridsskolans personal med stöd från marinbasen och övriga Försvarsmakten genomförde NOKA år 2025 på ett mycket professionellt.

Text
Ingmar Elofsson

Kamratträff i Karlskrona

I år var det vi i KA 2 kamratförening som stod värd för den årliga träffen med kustartilleriets/amfibiekårens kamratföreningar. Färskt i minnet hade vi förra årets framgångsrika och trevliga träff som anordnades av Vapenbröderna och som genomfördes på Berga i samband med deras 125-årsjubileum.

Tidigt tillsattes en arbetsgrupp under ledning av f.d. fortadjutan Lennart Larsson, som under ett års tid planerade och utmejslade det program som slutligen sattes i verket sista helgen i augusti på Kungsholmsfort och i Karlskrona. Det var uppemot 100 förväntansfulla kamrater representerande alla fem kamratföreningar som under fredagseftermiddagen anlände till det sedan sent 1600-tal bemannade och aldrig av fienden intagna fortet vid Karlskronas inlopp. Utdelning av sängpersedlar och

fördelning till logement och sängplatser gick geschwint, och snart kunde alla kamrater samlas i fortchefsparken för välkomstdrink och mingel. Fortchefen Thomas Jaensson hälsade oss välkomna till fortet och undertecknad fick hälsa välkomna till kamratträffen. Efter ett tag upphävde vår klubbmästare Lasse Larsson sin välbekanta stämma och hälsade oss all välkomna till bords i matsalen där en läcker grillbuffé var uppdukad, kamraterna till gagn och nöje. Den överdådiga buffén fick oss alla mätta, och kvällen avslutades där efter i Norra Befälshuset där baren var öppen och försåg oss med svalkande drycker.

På lördagen delades vi upp i två grupper och fördelades till lika många bussar. Efter ankomst till Trossö påbörjades så en guidning runt om i världsarvet, Marinmuseum och

Alla kamrater samlade framför Norra Befälshuset på Kungsholmsfort. Foto: Tommy Erlandsson.

Brändaholm. Här sammanstrålade de båda grupperna, och byalaget hade arrangerat en krigarlunch med ärtsoppa, pannkakor med sylt och grädde och kaffe. Här visade sig vårt Karlskrona från sin allra bästa sida. Vi fick också en guidad rundvandring bland de små stugorna med initierad och underhållande information av Lennart Larsson. Senare på eftermiddagen var det dags att embarkera "Dessie" igen och återbördas till Kungsholmsfort. Efter

tvagning, bastu, vila och återhämtning var det dags för högtidsmiddagen i matsalen. Förrätten intogs tillsammans med immande drycker och skönsång innan huvudrätten serverades. Och vilken huvudrätt! Här hade kökschef och kockar verkligen lyckats, sällan har en köttbit smakat så bra och varit så mör så att kniven nästan blev ett onödigt verktyg. När väl efterrätten avnjutits, var det återmarsch till Norra Befälshuset där vederkvickelse och kam-

ratligt umgänge fortgick intill sen timme.

Så kom söndagen och det blev dags att ta avsked. En gotlandskontingent gav sig av i arla morgonstund, och övriga kamrater under förmiddagen. Samtliga som kom till tals och delgav sig sina upplevelser intygade att detta hade varit en mycket uppskattad och lyckad kamratträff, och jag instämmer till fullo. Ett stort tack till alla som medverkade till detta minnesvärda kam-

ratmöte, allt från planeringsstadiet till genomförandet. Arbetsgruppen och övriga som stöttade genomförandet är värda en stor eloge och allas vår tacksamhet. Med heder och glädje lämnar vi nu över stafettpinnen till kamraterna från Gotland som genomför kamratmötet 2026.

Text Peter Glimvall
Foto Tommy Erlandsson

Samtliga foton godkända av Försvarsmakten för publicering.

På väg in i järnvägstunneln från Hoglands Park. Foto: Tommy Erlandsson.

Guidad rundvandring i järnvägstunneln under Stortorget. Foto: Tommy Erlandsson.

Samling på Stortorget. Här under finns ett skyddsrum för 6 000 personer. Foto: Tommy Erlandsson.

Besök i Trefaldighetskyrkan (Tyska kyrkan) under guidningen på lördagen. Till vänster i blå kavaj den mycket kunnige och utmärkte guiden Mats Holmer. Foto: Tommy Erlandsson.

Lennart Larsson guidar initierat på Brändaholm. Foto: Tommy Erlandsson.

FOSILFRITT

Rundvandring i minneslunden – blandat antikt och aktuellt.

Det har blivit populärt att kasta handgranater till höger och vänster. Tillgången på granater verkar god, rena hyllvaran, och det tycks saknas insikt om hur farliga de är. Men det vet jag. Som plutonchef på 1960-talet ledde jag många övningar med skarp hgr m/56. Det hade föregåtts av materielkunskap och inleddes med kast av övningshandgranat då aptering och handgrepp övades. Det fanns de som inte ville och det förelåg inget absolut tvång. En gång blev det fara å färde. Det kom en märkbart nervös soldat in i värnet. Han vill kasta och gjorde allt rätt med granaten i höger hand, men skiftade till vänster och fumlade med grepen. Han var vänsterhänt och fick med möda till ett femmeterskast över värnkanten. Det ska tilläggas, att när man släppt taget om grepen exploderar granaten efter tre sekunder. Ungefär i samma tidsera hade man vänjningsövningar. Man kastade in en handgranat i ett täckt värn. Låg kvar ovanpå värnet och inväntade detonationen. Inte f-n blev jag van, men döv i en vecka.

Jag gick en markstridskurs på Berga för ungefär lika längesedan. Vi övade, under ledning av en instruktör med ”kongoerfarenhet”, strid i grupp med skarp ammunition. Kast med handgranat ingick i övningen. De flesta exploderade, men inte alla. Efter övningen gick vi och letade

blindgångare i ett vattenfyllt dike. Nog om detta. Jag kastar inte handgranater numera. En Norgehistoria. Nöden har ingen lag. En besökare till Sweden Rock hade klistrat fast nödbloss i kalsongerna. Tala om att ha eld i baken.

En annan Norgehistoria. I Norge har man bonusprinsar. Någon som burit sig illa åt dessutom. På tal om prinsar. Prinskorvar får inte heta Vegokorv. En försynelse som man kan få äta upp, och i England har man stora prinsproblem. Vilket elände. Smashburgare är dock en gångbar benämning på en häftig hamburgare. För att kunna äta dem behöver man dessvärre ha krokodilkäkar. I radioprogrammet Vetenskapens värld fick jag också veta att krokodiler har bättre hörsel än människor. Så krokodilgap och krokodilöron ska man ha, och hör sen.

En man hjälpte en kvinna genom att dyka och hitta hennes vigselring på havets botten. Belönades av länsstyrelsen med böter, ty man får inte dyka efter fornlämningar utan tillstånd. Så det så.

Utan tillstånd av ”Ka-tvåare” har man på Gräsvik, rivit Rotundan, marketenteriet och forna underbefälsmässen. Vilket tilltag. Nåja, tiden har sin gång. Minnena bleknar men består. Minnen från trevliga danstillställningar, person-

alfester och värmande fikaraster. Det smakade med ”dammsugare” och man hann med att spela ett par rundor ”Hjärter”. Ån värre. Läste om en man som dödförklarades av Skatteverket genom en förfalskad blankett, men som var högst levande. De kunde ju ha ringt honom och frågat honom, om han var död, Vill man ha död på någon, skicka in en blankett till Skatteverket. Men det vill man ju inte. Det hela verkar lättvindigt och minst sagt på tok.

Jag ser ibland tv-programmet Kompani Svan. I minnet dyker då upp, hur en lumparkompis hoppade från tian i hopptornet på Gräsvik, i full stridsmundering, för två dagslöner, 5 spänn, Vidare tornar marina hinderbanan upp sig med höga plank, irländska bordet, kryphinder och en besvärlig stege. Plutonchefen var världsmästare och ställde stora krav på oss i kaninplutonen. Flera blev bra. Själv tränar jag inte längre för att bli mästare.

Nej - jag har förfallit till att vila skymning. Bra för välbefinnandet att om kvällen beskåda himlen och undra över vem som tänder stjärnorna när natten faller på. I Sveriges Kulturkanon hamnar nog inte gamla kustartilleristers bedrifter. Men vi minns ännu våra kanoner

Frid och fred i stugorna och GOD JUL / Bengt-G Lex

Medlemsnytt

VI GRATULERAR

KA 2 Kamratförening hyllar våra medlemmar som fyller år!

95 år

Arne Karlsson, 28 december, Asarum

90 år

Gunnel Svensson, 20 mars, Ronneby

Sven-Gunnar Carlzon, 26 april, Västra Frölunda

Lars Ivar Elding, 24 juni, Lund

Sune Andersson, 27 juni, Karlskrona

85 år

Hans Jacobsson, 12 februari, Fårösund

80 år

Torbjörn Sunesson, 17 januari, Lyckeby

Anders Thörn, 24 januari, Norrköping

Per Åke Pettersson, 19 februari, Hasslö

Lennart Avendal, 25 februari, Karlskrona

Lars-Erik Jonasson, 17 mars, Karlshamn

Yvonne Wirbrand, 7 april, Karlskrona

Per Engkvist, 2 maj, Nättraby

Ann-Christin Svensson, 23 maj, Karlskrona

75 år

Ingmar Elofsson, 11 mars, Karlskrona

Magnus Blenner, 11 mars, Hovås

Göran Boijesen, 21 mars, Torna-Hällestad

Christer Antonsson, 29 juni, Karlskrona

70 år

Kerstin Gruwberger, 5 mars, Karlskrona

Henrik Strindberg, 6 april, Helsingborg

Mikael Hammarlind, 4 maj, Täby

65 år

Nils Gunnarsson, 20 februari, Malmö

Mikael Steinbach, 14 mars, Stockholm

Lena Jacobsson, 24 mars, Karlskrona

Johan Swahn, 2 juni, Karlskrona

60 ÅR

Mikael Wahlbom, 10 april, Nättraby

Mikael Delveus, 12 april, Karlskrona

Stefan Corneliusson, 30 april, Rödeby

Lars Andersson, 2 maj, Karlskrona

Carl Ahlgren, 13 juni, Norrköping

Patrik Gustavsson, 13 juni, Karlskrona

NYA MEDLEMMAR

Vi hälsar nya medlemmar välkomna och önskar att ni alla skall få mycket glädje av medlemskapet i KA 2 Kamratförening!

Magnus Noré, Höllviken

Stefan Hellström, Karlskrona

Nils Ivan Karlsson, Hasslö

Bo Petersson, Karlskrona

Karl Erik Persson

KAMRATER SOM LÄMNAT OSS

Följande kamrater har lämnat KA 2 Kamratförening.

Erik Johansson. Avliden 16 juni 2025. 102 år

Kjell Lodenius. Avliden 8 juli 2025. 91 år

Karl Rosqvist. Avliden 29 oktober 2025. 74 år

Här kan du läsa om de olika för-
 eningarnas kommande verksam-
 het 2026. Datumen är i vissa fall
 preliminära.

KA 2 SAMVERKANSGRUPP

KA 2 Samverkansgrupp är en
 fristående sammanslutning av
 organisationer med anknytning
 till Kungliga Karlskrona Kustar-
 tilleriregemente.

KA 2 Samverkansgrupps syfte är
 att underlätta och i förekomman-
 de fall samordna de ingående
 organisationernas verksamhet
 efter respektive organisations
 önskemål.

Mötet i november genomfördes
 på Militärhemmet i Föreningen
 Marinkamraternas, FM, (f.d. Flot-
 tans Män) lokaler. Vice ordförän-
 den i lokalföreningen FM Hans
 Tornerhjelm informerade om FM
 verksamhet och berättade att de
 ser gärna ett utökat samarbete
 mellan föreningarna.

Kontaktperson samverkansgrup-
 pens ordförande C-G Johansson.
 E-post c-g.johansson@telia.com
 Tfn: 070-956 90 17

VERKSAMHET MUSEUM FÖR RÖRLIGT
 KUSTARTILLERI 2026

Museet är öppet från och med
 den 22 juni till och med den 30
 augusti, kl. 1000-1600, alla dagar
 i veckan. Guidade turer går även
 att få utanför ordinarie öppettider.

KAMRATTRÄFFAR PÅ NELLYS CAFÉ OCH
 HEMBAGERI
 Pantarholmen Landsvägsgatan 2
 kl. 0930 - Feb 03, Mar 03, Apr 07,
 Maj 05, Sep 01, Okt 06, Nov 03,
 Dec 01

IDEELLA ARBETSDAGAR PÅ ASPÖ
 Vi är ett glatt gäng, som träffas
 på torsdagar och utan ersättning
 arbetar med olika projekt, som
 utvecklar museet och bevarar
 det rörliga kustartilleriet och dess
 spännande historia. Vi behöver
 medhjälpare med all typ av kun-
 skap och erfarenhet, yngre och
 äldre, kvinnor och män.

Det är du själv som bestämmer,
 hur mycket du vill vara med och
 vad du kan tänka dig göra. Vi
 är många glada amatörer och
 några sakkunniga som med våra
 erfarenheter och utbildningsbak-
 grunder arbetar med vårt muse-
 um. Vi ser fram emot att få nya
 medlemmar med i vårt arbete
 och vår sociala samvaro. Är du
 intresserad kontakta vår drift-
 och underhållschef 0706-06 12
 80 eller 0709-48 43 20.

VETERANDAGEN 29 MAJ 2026

Veterandagen genomförs tillsam-
 mans med garnisonen F 17 och i
 Ronneby respektive Karlskrona
 vartannat år. Den 29 maj 2026 ge-
 nomförs Veterandagen i Brunns-
 parken i Ronneby.

NATIONALDAGEN 6 JUNI 2026

Traditionenligt så deltar Kam-
 ratföreningen och Föreningen
 Marinkamraterna med fan- och
 flaggvakt i Karlskrona.g sekrete-
 rare KKKK.

KILLEKLUBBEN, KKKK, 2026

Tisdagen den 16 december 2025
 spel mässen på Saltö Torg 2B.Da-
 tum för vårspelet är inte fastställt
 men genomförs i mars och april.
 Sommarspelet genomförs onsdä-
 gen den 17 juni.

KA 2 MULDIVISION

Månadsträff på Saga Torsdagar
 kl. 1500-1900 5 febr, 5 mars, 9
 april, 7 maj, 4 juni, 13 aug, 3 sept, 1
 okt , 5 nov och 10 dec.

Observera:
 Vid träffen 5 mars serveras ärt-
 soppa.

Torsdagen 1 oktober start kl. 1800
 årsmöte.

Torsdag 10/12 start kl. 1600 Jul-
 hälsning på Saga.

STYRELSEMÖTE:
 5 februari, 9 april, 4 juni, 13 augus-
 ti, 3 september och 5 november.

OFFICERSSÄLLSKAPET KA 2
 Verksamhetsplanen för Officers-
 sällskapet är preliminär och
 ändringar kan förekomma.

Direktionsmöte 2026-01-20
 Kl 1700 Saga

Årsmöte 2026-02-19
 Kl 1730 Freja

Trivselafton 2026-03-13
 Kl 1500-1800

Direktionsmöte 2026-04-07
 Kl 1700

Trivselafton 2026-04-24
 Kl 1500-1800

Direktionsmöte 2026-08-18
 Kl 1700

Höstmiddag med respektive
 2026-09-11
 Kl 1800 Militärhemmet

Direktionsmöte 2026-10-06
 Kl 1700

Trivselafton 2026-10-23
 Kl 1500-1800

Direktionsmöte 2026-11-17
 Kl 1700

St Barbara (Trivselafton) med
 ärtsoppa 2026-12-04
 Kl 1500-1800

Lillejul 2026-12-18
 Kl 1800 Militärhemmet

KA 2 KAMRATFÖRENING

24 februari Årsmöte på sjöoffi-
 cersmässen

12 maj Vårutflykt

29 maj Veterandagen

6 juni Nationaldagen, fanvakt

Juni 90-årsjubileum

5 september Marindagen

KA 2 SKYTTEFÖRENING

För exakta tävlingsdatum hän-
 visas till SkytteTA som läggs ut
 efterhand. I grunden genomförs
 Luftvapenverksamheten från
 januari till och med maj och från
 och med september till och med
 december.

Januari
 Tävlingar: Swedish cup , 1000 p
 och Skyttiadens distriktsomgång

Februari
 Årsmöte genomförs före februari
 månads utgång
 Tävlingar: Skyttiadens regionsfi-
 nal

Mars
 Tävlingar: Skyttiadens riksfinal,
 SM luftpistol och SSM Gevär fält

April
 Förbunds möte svenska skyt-
 tesportförbundet
 Tävlingar: FörbundsM Luftgevär,
 SM/JSM Luftgevär och SM Gevär
 Fält

Maj
 Avslut Luftgevärsskytte och
 Skyttets dag Stegeryd ihop med
 Johannis hus

Juni
 Uppehåll

God Jul och
 Gott Nytt år
 önskar redak-
 tionen!

Chefsbyte på Marinbasen

Under en ceremoni på klassisk mark för flottan, Gröna gången, framför Varvschefens boställe som var chefsbyggare af Chapmans egna bostad i Karlskrona genomfördes byte av marinbaschef tidigare i höst. Kommendör Fredrik Edwardson, till vänster, som tillträdde 2022 och efterträds av kommendör Martin Göth som närmast kommer som chef för Fjärde sjöstridsflottiljen. Foto: Ingmar Elofsson.

